

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/73/2021
Identifikačné číslo spisu: 7113010301
Dátum vydania rozhodnutia: 13.10.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ivetta Macejková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7113010301.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Macejkovej, PhD., LL.M. a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Petra Kaňu, na neverejnom zasadnutí konanom 13. októbra 2021 v Bratislave, v trestnej veci obvinenej W. P. a spol., pre obzvlášť závažný zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného D. H. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8To/109/2017 z 9. apríla 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného D. H. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 10T/15/2013 z 5. júna 2017, bol obvinený D. H. uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu úverového podvodu formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) k 222 ods. 1, ods. 5 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe, že

- W. P. ako osoba zodpovedná konať v mene spoločnosti P., s.r.o. so sídlom v P. na ul. R.. X, IČO: XX XXX XXX (ďalej len „P., s.r.o.“) v P. na ul. S.. XX, v pobočke Slovenskej záručnej a rozvojovej banky, a.s., so sídlom Štefánikova 27, Bratislava, od tejto vylákala poskytnutie úveru vo výške X.XXX.XXX,- Sk (XXX.XXX,XX €) na podklade uzavretej úverovej zmluvy č. K. zo 6. novembra 2006, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov na financovanie nákupu technológie a na podklade uzavretej zmluvy o zriadení záložného práva k hnutelným veciam č. K. zo 6. novembra 2006, predmetom ktorej bolo zriadenie záložného práva aj k hnutelným veciam a to jednohlavového začíšťovacieho automatu EKA571, dvojhlavovej pokosovej rezačky ZGS 314, 315, 316, štvorhlavového stroja MSD - zväračky, začíšťovacej frézy EPA170 a softvéru riadenia výroby MPS, ktorá zmluva mala slúžiť na zabezpečenie návratnosti predmetného úveru, poskytnutý úver v stanovených termínoch nesplácala, uhradila iba časť dohodnutých splátok, zvyšnú časť úveru nevrátila a neurobila tak doposiaľ, pričom uvedené hnutelné veci v čase uzavretia zmlúv ani nepatrili do jej osobného vlastníctva a ani do vlastníctva spol. P., s. r. o., ich nákup zdokladovala v čase uzavretia uvedených zmlúv predložením nepravdivých podkladov, konkrétne predfaktúry č. XXXXXXXX a faktúry XX/XX/XXXX z 11. septembra 2006, ktoré jej v presne nezistenej dobe do 2. októbra 2006 v sídle spol. P., s.r.o. poskytol D. H. ako osoba zodpovedná konať v mene spol. I., s.r.o. P., čím takto svojím konaním Slovenskej

záručnej a rozvojovej banke, a.s. Bratislava spôsobili škodu vo výške X.XXX.XXX,- Sk (XXX.XXX,XX €).

Za to bol obvinenému :

Podľa § 222 ods. 5, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h), § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 160 (jedenstošesťdesiat) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona bol uložený ochranný dohľad spočívajúci v povinnosti pravidelne raz za mesiac sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka po dobu 1 (jeden) rok.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 8T/144/2009 z 18. novembra 2013, ktorým bol odsúdený podľa § 250a ods. 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. na trest odňatia slobody vo výmere 54 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody do prvej nápravno-výchovnej skupiny, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený D. H. odvolanie, ktoré Krajský súd v Košiciach uznesením, sp. zn. 8To/109/2017 z 9. apríla 2018, zamietol podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.

Proti predmetnému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8To/109/2017 z 9. apríla 2018, podal obvinený D. H. prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Lemeša, advokáta v Košiciach, dovolanie z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a teda z dôvodu, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V odôvodnení dovolania obvinený D. H. uviedol, že je nepochybné, že na podnet svedka D. G. podpísal zmluvu o spolupráci, pričom pri podpise bol prítomný aj svedok D. G., ktorý všetko zrežiroval a jemu obvinenému dávala podpis dokumenty, ktoré obvinený podpísal v domnení, že sa jedná o zmluvu o spolupráci. Za vybavením úveru stáli svedovia E. C., D. G., Ing. H. U..

Obvinený D. H. uviedol, že jeho znalosti neboli na takej úrovni, aby vedel špecifikovať technológie, ktoré boli následne uvedené na faktúre.

Obvinený D. H. uviedol, bol zmanipulovaný a tiež uviedol, že zrejma bola nedokonalá aj činnosť banky poskytujúca úver, pretože jej pracovníci nemali takýto úver schváliť. Obvinený D. H. konštatoval, že doplatil na svoju naivitu a na ubezpečenie svedka G..

Obvinený D. H. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 319 Trestného poriadku v neprospech obvineného a zrušil uznesenie krajského súdu a prikázal krajskému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I, ktorý navrhol dovolanie obvineného postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku), pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku, § 373 ods. 1 Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku) a zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť, pretože je zrejmé, že ním označený dôvod dovolania nie je splnený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nie je určený na nápravu akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných chýb. Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, preto predstavuje výnimočný prielom do právoplatnosti, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania, vrátane tam uvedených dovolacích dôvodov, sú z tohto dôvodu striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia.

Z ustanovenia § 385 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (R 120/2012).

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolací súd uvádza, že tento je naplnený len vtedy, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnym právny posúdením zisteného skutku sa rozumie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že pre jeho posúdenie sú rozhodujúce skutkové zistenia, podľa ktorých obvinený D. H. mal spáchať skutok tak, ako je uvedený v rozsudku okresného súdu. Je však potrebné uviesť, že vyriešenie otázky a to hodnotenie výpovedí svedkov D. G., E. C. a ďalších, a zaoberanie sa okolnosťami poskytnutia úveru, si v predmetnej veci bezpodmienečne vyžaduje posúdenie a vyhodnotenie všetkých dôkazov a všetkých okolností prípadu, čo ale predpokladá prieskum správnosti a úplnosti skutku zisteného a ustáleného súdmi nižších stupňov a tak nové, resp. i iné hodnotenie vykonaných dôkazov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že takúto kompetenciu nemá, pokiaľ dovolanie nie je podané podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky teda nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky súd nie je odvolacou inštanciou zameranou na preskúvanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. Preto [rešpektujúc zákaz skúmania a menenia zisteného skutku vyplývajúci z § 371 ods. 1 písm. i) veta za bodkočiarkou Trestného poriadku] Najvyšší súd Slovenskej republiky uzatvára, že pri tejto námietke obvineného D. H. nezistil naplnenie dovolacieho dôvodu podľa §

371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že z uvedených dôvodov je zrejmé, že v rozsahu námietky obvineného D. H. nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a preto podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného D. H. odmietol.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s ust. § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu o dovolaní opravný prostriedok nie je prípustný.